Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

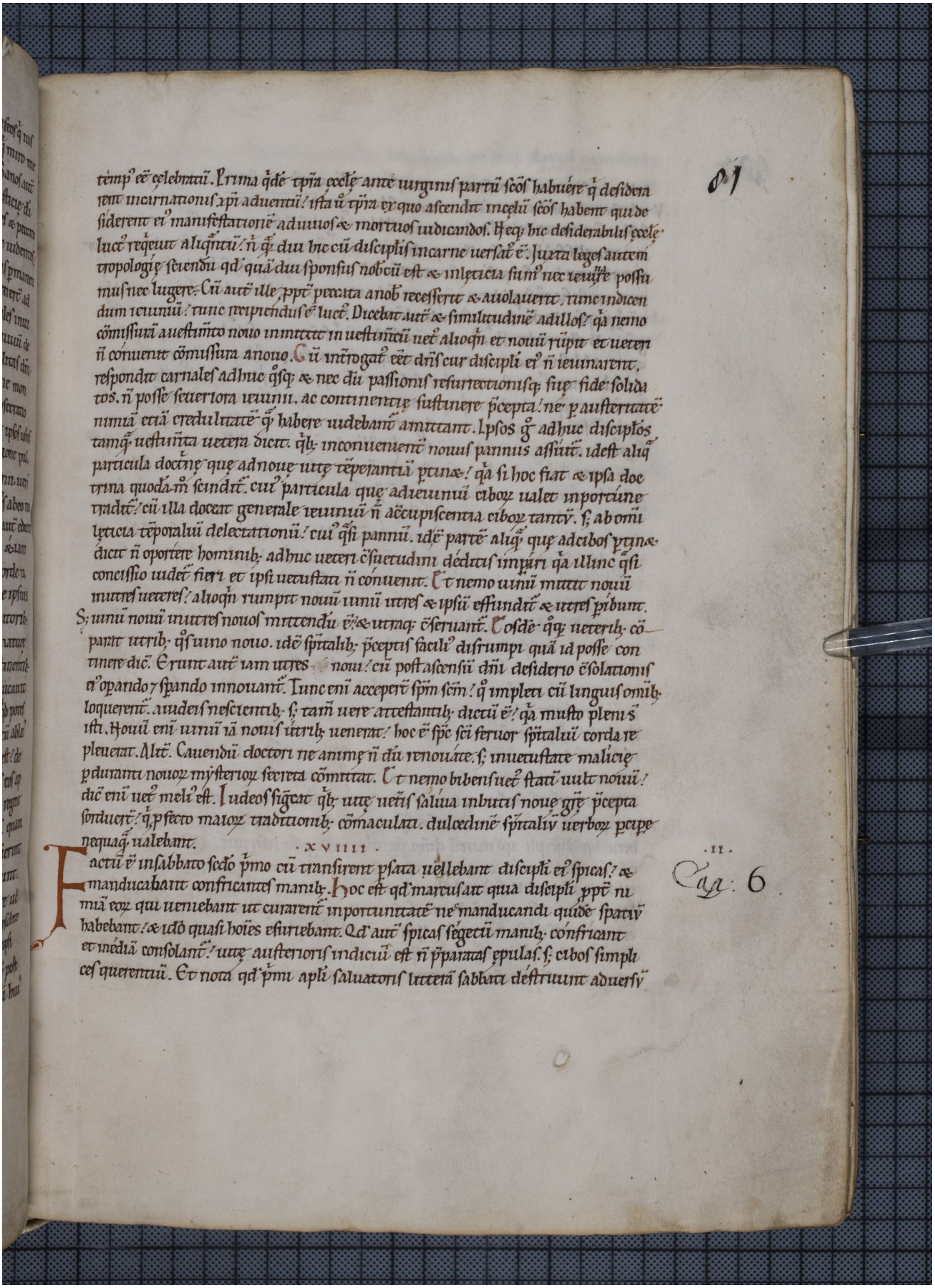

81

tempo eē celebratū. Prima q̄dē tpia ecclē ante uirginis partū sēos habuēt q̄ desidera
rent incarnationis xpi aduentū. ista ū tpia ex quo ascendit incēlū sēos habent qui de
siderent eī manifestationē aduuos & mortuos iudicandos. Hī eq̄ hic desiderabilis ecclē
lucē requiunt aliq̄ntū. ñ q̄ diu hic cū discipulis incarne uersat ē. Juxta leges autem
tropologię sciendū qd quā diu sponsus nobcū est & inletitia sumī nec ieiūare possu
mus nec lugere. Cū autē ille ppē peccata anob recesserit & auolauerit, tunc indicen
dum ieiunū. tunc reprehendus ē lucē. Dicebat autē & similitudinē adillos. q̄a nemo
cōmissurā auestimēto nouo immittit in uestimēcū uē aliq̄n et nouū rūpit et uetere
ñ conuenit cōmissura anouo. Cū interrogat ēet dñs cur discipli eī ñ ieiunarent.
respondit carnales adhuc q̄sq; & nec diu passionis resurrectionisq; fiē fide solidi
tos. ñ posse seueriora ieiunii. ac continentię sustinere pcepta. ne p austeritatē
nimiā etiā credulitatē q̄ habere uidebant amittant. Ipsos q̄ adhuc discipłos
tamq̄ uestimēta uetera dicit. q̄b; inconuenient nouus pannus assūt. idest aliq̄
particula doctrinę quę ad nouę uitę tēperantiā pertinet. q̄a si hoc fiat & ipsa doc
trina quodā m̄ scindit. cui particula quę adieiunii cibox ualet inportune
tradit. cū illa doceat generale ieiunii ñ accipiscentia cibox tantū. s; ab omī
letitia tēporalii delectationū. cui q̄si pannū. idē partē aliq̄ quę ad cibos pertinet
dicit ñ oportere hominib; adhuc ueteri cōsuetudini dēditis imperari q̄a illinc q̄si
concissio uidet fieri et ipsi uetustati ñ conuenit. Et nemo uinū mittit nouū
in utres ueteres. aliq̄n rumpit nouū uinū utres & ipsū effundit & utres pibunt.
S; uinū nouū in utres nouos mittendū ē. & utraq; cōseruant. Cosdē q̄q; ueteribus cō
parit utrib; q̄s uino nouo. idē spīalib; pceptis sāculī disrumpi quā id posse con
tinere dicit. Erunt autē iam utres nouī. cū post ascensū dñi desiderio cōsolationis
eī opando 7 spando innouant. Tunc enī acceperī spīm scīm. q̄ impleti cū linguis omib;
loquerent. audeis nescientib; s; tamē uere attestantib; dictū ē. q̄a musto pleni s
isti. Nouū enī uinū iā nouis utrib; uenerat. hoc ē spē sci feruor spīalii corda re
pleuerat. Altē. Cauendū doctori ne animę ñ diu renouate. s; inuetustate malicię
p durantē nouox mysteriox secreta cōmittat. Et nemo bibens uetū statī uult nouū.
dicit enī uetū meli est. Iudeos sigēat q̄b; uitę uetus salua inbutas noue gratię pcepta
sorduerī. q̄ p sēcto maiox traditionib; cōmaculati. dulcedinē spīalium uerbox percipe
nequaq̄ ualebant.

·XVIIII· ·II·

Factū ē in sabbato secdo pmo cū transirent psata uellebant discipli eī spicas. &
manducabant confricantes manib;. Hoc est qd marcus ait quia discipli ppē nu
miā eox qui ueniebant ut curarent inportunitatē ne manducandi quidē spatiū
habebant. & idō quasi hoies esuriebant. Qd autē spicas segetū manib; confricant
et mediā consolant. uitę austerioris indiciū est ñ pparatas epulas. s; cibos simpli
ces querentiū. Et nota qd pmi apli saluatoris litterā sabbati destruunt aduersū

Caa. 6